

FESTIVAL ZUČ 1980 NA POČEST 35. VÝROČÍ VYVRCHOLENÍ
NÁRODNĚ OSVOBOZENECKÉHO BOJE ČESKÉHO A SLOVENSKÉHO
LIDU A OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU ARMÁDOU.

JIRÁSKŮV HRONOV

CELOSTÁTNÍ PŘEHLEDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH
SOUBORŮ

TÉMĚŘ PŘED ZÁVĚREM

Jen neradi, velice neradi si připomínáme, že pozítří bude vyhlášením výsledků slavnostně ukončen jubilejní, padesátý Jiráskův Hronov. Ještě nás však čekají zajímavá představení, pestrý mimodivadelní program, do něhož se jistě během hronovského týdne nepodařilo vměstnat všechno, co jsme plánovali, zamýšleli nebo co jsme si přáli. Nevadí, však příště se to podaří. A tato optimistická věta nakonec spoluurčuje charakter mnoha dalších navazujících myšlenek. Třebas tu, že dnes, tedy ve čtvrtek býval před léty takzvaný volný den; nepracovaly diskusní kluby a účastníci Hronovů hledali poučení, oddech i rozptýlení na výletech, v krásné, rozmanité krajině Podkrkonoší. Mnozí si jistě ani letos nenechali ujít výlet KPJH, ale nepochybně se těší také na vystoupení brněnského Divadla X, stejně jako na představení Malého divadla z Ústí nad Labem.

UDÁLOSTI DNEŠKA

8.00 CELODENNÍ VÝLET,
pořádaný KPJH. Odjezd
od informační kanceláře
9.00 PRACOVNÍ ZASEDÁNÍ
ÚSTŘEDNÍCH PORAD-
NÍCH SBORŮ PRO DIVAD-
LO ČSR a SSR

Malý sál JD
11.00 SPORTOVNÍ ODPOLEDNE
Hřiště TJ Tepna ČKD
13.00 ORGANIZAČNÍ ŠTÁB
50. JH Klub JH
1600 B. Hála PUSTINA
Sokolovna Rokytník
16.00 G. Preissová
JEJÍ PASTORKYŇA
16.30 Vystoupení DECHOVÉ
HUDBY JKP Mír Jaroměř
Park AJ
19.30 G. Preissová
JEJÍ PASTORKYŇA
20.00 B. Hála PUSTINA
Sokolovna Rokytník
21.00 Filmové představení
PROTI VŠEM Park AJ

HOSTÉ 50. JIRÁSKOVA HRONOVA

Včera kromě všech stálých návštěvníků přehlídkových představení, zavítal na odpolední část divadelního programu Jiráskova Hronova místopředseda VĚKNV v Hradci Králové soudruh Jan Pravda, večer jsme mezi námi přivítali předsedu VĚKNV soudruha Vladimíra Buršu. Kromě obou hostů z Hradce Králové přijela do Hronova rovněž delegace z Vysokého nad Jizerou vedená předsdou MěstNV soudruhem J. Pičmanem a zástupci obce Mlázovice na Jičínsku, kde jak jsme v minulých ročnících Zpravodaje informovali, mají zajímavé památky na A. Jirásku a zajímají se o hronovskou divadelní přehlídku.

BONBON

Další z výrazných osobností každoročního Hronova je nesporně **Václav Müller**, zasloužilý pracovník kultury, jehož medailonek by se měl dotýkat jeho nejtypičtější „hronovské“ vlastnosti: aktivní účasti na odborných diskusích. Především na setkání amatérů s profesionály se mu stala nepříjemnost. Chtěl vyjádřit názor, ale uvízl mu ledový bonbón v jícnu a měl hned jiné starosti. Ovšem, naštěstí se bonbón už rozpustil.

„Pomoc profesionálů amatérům je motivována jednak základní etikou: pokud profesionál z amatérů vzešel, vrací jim tak svůj dluh za to, co mu ochotničení dalo do života, jednak i taková pomoc vyplývá z nového divadelního zákona, definuje divadelní kulturu jako celek. V praxi však této pomoci nemohou zdaleka všechny soubory využít. Některé ve své regionalitě mají k profesionálům daleko a nemusí to být jenom otázka finanční.

Co je pro amatéry charakteristické? Hraní z „libosti“. Dělat to pořádně však předpokládá dát věci něco navíc. Jedna z forem je školit se za účasti odborníků, prostě na sobě pracovat. Bohužel však jistá ochotnická větve o tento druh pomoci nestojí, obtěžuje ji to, bourá to její pohodlí. Klade to na takové lidi nároky a navíc se vystavují nebezpečí, že by se mohli z povoláních úst dozvědět, že nejsou tak dobří, jak se domnívají, třeba z nějakých klamných úspěchů své činnosti na laciných titulech. Tento omyl je vrací nejímí o 35 let zpátky.

Samotný profesionál ještě nemusí být automaticky zárukou citlivosti vůči potřebě amatéra, nemusí být ještě dobrý pedagog, nemusí chápat specifiku věci. Spolupráce profesionála s amatéry je určitý druh zvláštní specializace... EKP

OMLOUVÁME SE

V závěru článku na str. 2, čísla 7 došlo k nedopatření. Vyprávění o přijetí zahraničních delegátů na MěstNV uzavíral překrásný citát z projevu dr. D. Cappelloniho z Itálie, jehož správné znění přetiskujeme:

„Vraciame sa do Hronova, ako sa vracia holubica na miesta, kde sa jej dobre vodilo. Pokiaľ bude existovať Jiráskov Hronov bude mier na svete. Divadlo bolo vždy medzinárodné, ktoré ľudí spája a nikdy nerozdeľuje. Nech žije Jiráskov Hronov.“ -red-

Jiří Hubač: IKARŮV PÁD

DIVADELNÍ SOUBOR TYL KULTURNÍHO KLUBU PRACUJÍCÍCH ČELÁKOVIC

Současnou českou dramatickou tvorbu v podání amatérských divadelních souborů reprezentuje na letošním jubilejním 50. Jiráskově Hronově televizní hra (což jistě vypovídá, ale o čem, si zdaleka netroufáme říci, protože v tomto punktu člověk cítí v poslední době stále větší teoretické mezery — proč asi?) Jiřího Hubače Ikarův pád v podání čelákovického souboru. Upřímně řečeno, rozhodně tato inscenace yzbudí dost značnou diskuzi, (tak jako většina již uvedených představení na 50. JH, a to je bezesporu dobře), především o základním problému, kterým je převedení televizního scénáře na jeviště, televizní poetiky na poetiku divadelní. V žádném případě nelze upřít čelákovickým inscenátorům poctivé úsilí o vyrovnání se s tímto problémem, ale v každém případě je nutné říci, že jejich pokus zůstal někde v půli cesty. O tom, že televizní inscenace má zcela jiné, a své naprosto specifické prostředky výrazu, psal ve svých dřívějších článcích profesor Ant. Dvořák (i jiní) na půdě časopisu Scéna; inscenace Ikarova pádu nás o tomto faktu jenom přesvědčila. Jako je základním inscenačním problémem, jak převést do divadelní skutečnosti třeba román (že to jde nám ukázala třeba zelenečská inscenace Mrtvých duší), přičemž každý divadelník, který se pro toto rozhodne musí najít svůj vlastní dramatický klíč, svoji vlastní novou divadelní skutečnost, tak stejně obtížné je nalézt cestu, jak transkriptovat televizní postupy na divadelní jeviště. O tom „kudy cesta vede“ je asi v tomto okamžiku předčasné hovořit, protože pokus Čelákovických je svým způsobem ojedinělý a nelze na něj aplikovat, nebo respektive poměřovat jej, žádnou dosavadně běžnou skutečností. V každém případě však jde o pokus, který — dramaturgicky — se řadí do celkové skladby letošního Jiráskova Hronova. —red—

Střeďeční diskusní klub (proti zvyklostem) byl přenesen do Slávie, vybaven mikrofony pro členy odborné komise (zvučný baryton doc. dr. Jana Čísáře touto možností pochopitelně opovrl, protože mikrofon ať chceme nebo ne, přece jen do značné míry mění charakter „debatního“ kruhu“ a větším množstvím židlí pro zájemce než tomu bylo ve třídách ZDS. Probíraly se, s různou intenzitou a na různé časové ploše, tři inscenace — Maloměstská svatba, Jánošík podle Vivaldiho a Puškin.

DISKUSNÍ KLUB

Ze skladby titulů je patrné, že diskutovat bylo o čem, protože všechna představení vyvolala touhu vyměnit si názory na ně jistě už bezprostředně po shlédnutí inscenaci. A tak návštěvník klubu do jisté míry s napětím čekal na názory odborné komise, aby mohl porovnat svoje myšlenky a postřehy na tato rozmanitá a v mnohém diskusně problematičtější představení, aby mohl vstoupit do diskuse a sdělit své stanovisko, nechat se poučit od druhých.

V případě Brechtovy Maloměstské svatby nebyla diskuse nijak zvlášť rozporuplná, i ti co nemluvíli se jistě připojili k všeobecnému panujícímu názoru, že šlo o sympatickou „studýrku“ s některými zajímavými výkony na velice dobré technické (tím v tomto případě nejsou myšleny pouze zdáříle vyřešené a zvládnuté demoliční scény, ale vůbec he-

(Pokračování na str. 3)

(Pokračování ze str. 2)

recké vybavení tohoto perspektivního slovenského souboru) úrovni.

Už když jsme psali o zahájení diskusních klubů tak jsme konstatovali v případě vystoupení jedné ze starších účastnic diskuse, že v mnoha punktech hodnocení inscenací není věkově generačního rozdílu. To se také ukázalo při „promskávání“ Feldekova Jánošíka podle Vivaldiho. Dr. Anton Kret velmi zaslíbeně podal v úvodním referátu rozbor několika pramenů jistých nedostatků této inscenace, pramenů vyvěrajících již ze samotné předlohy. A odsouzení některých „pobuřujících“ scén pronesené onou starší účastnicí diskuse se prá-

DISKUSNÍ KLUB

vě shodlo s všeobecným míněním všech věkových vrstev. Docent Čisari poté objasnil otázku funkčnosti a oprávněnosti použití byt i takovýchto jevištních postupů, pokud jsou podmíněny divadelní nutností, pokud vycházejí z jistých logických souvislostí tak, že jsou na jevišti nezbytné, že jsou přínosem celkovému vyznění inscenace a divák je bez pobouření přijme pouze v případě, že nejsou samoučelné (jako tomu bylo v mnoha případech v této inscenaci), ale stávají se nezastupitelnou (to je to módní slovo, že?) součástí celkové umělecké struktury jevištního díla. Doktor V. Štefko se ve svém příspěvku (tuším to bylo po otázce z pléna proč vlastně hrál soubor tuto hru a tímto způsobem) dotkl základních principů demýtizace legendárních hrdinů (což patrně mělo být myšlenkovým obsahem této Feldekovy hry), ale i nutnosti dodržování těchto principů v případě, že má být dosaženo kvalitního uměleckého díla. Diskuse kolem tohoto představení byla vskutku bohatá, vystoupili ještě i další členové odborné komise, ale rozsah článku mi brání podrobněji se o nich zmínovat.

Inscenace Puškina plzeňského souboru nezbudila sice bouřlivou diskusi, ale přesto se ti na jejím příkladě mohlo pohovořit o některých metodách herecké práce v amatérském divadle, a přes mnohé výhrady k tomuto představení je patrně správné, že se podobný typ divadla (zase zcela odlišný než jsme dosud viděli) na Hronově objevil.

—B—

JIRÁSKOV HRONOV

A SLOVENSKÉ OCHOTNÍCKE SÚBORY V ROKOCH 1971 — 1979

Slovenské ochotnícké divadelné súbory si vždy pokladali za česť vystúpiť na doskách Jiráskovho divadla v Hronove a možno konštatovať, že vždy boli prínosom do dramaturgie i ideovej skladby celého festivalu. V roku 1971 to bol súbor púchovskej Makyt, (starší pamätníci Jiráskových Hronovov iste nezabudnú na inscenáciu Dürrenmattových Fyzikov v podaní tohto súboru) ktorý sa predstavil s inscenáciou komédie A. N. Ostrovského Les v režii Beňa Michalského. Táto inscenácia zaujala hronovských divákov hlavne novým režijným poňatím tejto Ostrovského komédie, ďalej perfektnými hereckými výkonmi hlavných predstaviteľov ako aj inými komponentami divadelnej syntézy. Na 42. JH pricestovali už tri slovenské ochotnícké divadelné súbory, lebo išlo o celoštátnu prehliadku. Najväčší úspech z nich mal určite súbor Hviezdoslav zo Spišskej Novej Vsi, ktorý uviedol hru Osvalda Zahradníka Sôlo pre bicie (hodiny), ktorá v tých časoch priniesla ako prvá zo Zahradníkových hier pre javisko nové tóny do slovenskej dramatickej spisby. Súbor v režii Beňa Michalského sa predlohy zmocnil s nevšednou divadelnou imigáciou a skvelé herecké výkony všetkých predstaviteľov hlavných postáv zanechali v divákoch nezabudnuteľné zážitky. 43. Jiráskov Hronov bol opäť národnou českou prehliadkou, na ktorej ako hosť vystúpil súbor DK ROH Turčianskych strojární v Martine, ktorý sa prezentoval inscenáciou hry I. S. Turgenova Noc v krčme U veľkého diviaka. Predstavenie tohto slovenského súboru bolo nesporne podnetné po viacerých stránkach, súbor udivoval nesmiernou pohybovou kultúrou a odovzdal ruskú klasiku výsostne moderným spôsobom. Na 44. JH sa opäť výborne prezentoval súbor Hviezdoslav zo Spišskej Novej Vsi, ktorý v režii B. Michalského inscenoval spoločensky a ideovo závažnú hru Jána Soloviča Meridián. Příkladnou ukážkou výchovnej a metodologickej spolupráce profesionálneho režiséra s ochotníckym divadelným súborom bola Scherhaufnerova režia hry slovenského klasického dramatika Jonáša Záborského Najdúch v podaní súboru z Brezna. Bola vynikajúcou ukážkou moderného divadelného prístupu k slovenskej klasike. Napokon diváci 44. JH videli inscenáciu súboru pri ZK ROH CHZJD z Bratislavy, ktorý uviedol hru bulharského dramatika Ivana Radoeva Červená a hnedá zo života hrdinu bulharského národa Juraja

(Dokončení na str. 4)

Ze zítřejšího představení Divadelního souboru DK ROH ZTS Martin, který uvede inscenaci Moliérovy hry Oklamáný manžel.
Foto: A. Vladár

STRETNUTIE

V priestoroch jednej triedy školy na námestí sa v stredu uskutočnilo stretnutie priateľov Jiráskových Hronovov zo Slovenska. Po úvodnom slove prof. Jána Hološa, ktorý privítal všetkých prítomných sa ujal slova člen odbornej komisie 50. JH dr. Vladimír Štefko, ktorý pripomenul cestu slovenských divadelných ochotníckych súborov na Jiráskov Hronov od roku 1932, kedy sa Jiráskovho Hronova zúčastnil vôbec prvý divadelný súbor zo Slovenska - Mestské divadelné združenie z Banskej Bystrice s inscenáciou hry slovenského dramatika dr. Ivana Stodolu Bačova žena. Slovenské divadelné súbory sa potom zúčastnili JH až po oslobodení a od roku 1946, kedy bola vypracovaná nová koncepcia JH sa prehliadky zúčastňujú pravidelne a ich vystúpenia patria do riadneho programu. Dr. Štefko ďalej konštatoval, že účasť slovenských ochotníckych divadelných súborov na JH nebola nikdy formálnou, ale vždy predstavila hronovskému publiku stupeň úrovne ochotníckeho divadla na Slovensku a veľa razy cez hry slovenských dramatikov. Svojimi spomienkami na uplynulé ročníky Jiráskových Hronovov prispeli ďalej ss. Olga Lichardová, dr. Anton Kret a doc. dr. Marián Mikola. Z českých hostí prehovoril s. J. Šindelář. Stretnutie účastníkov 50. Jiráskovho Hronova zo Slovenska, ktorého sa zúčastnilo veľa priaznivcov ochotníckeho divadla, malo dobrú atmosféru a vydarený priebeh.

-Ž-

ÚTRŽKY

■ Už dnes zveme všechny příznivce sportu na volejbalové utkání. Ve 13 hodin v dřevěnském „campu“ se porvou o svoji čest Klub mladých divadelníků s již dobře známými „Štěníčáři“, v podstatě absolventy KMD z roku 1975. Nezapomeňte tedy, že v zdravém těle zdravý duch, opusťte na chvíli Stovku, Radnici či jiné podniky a přijďte svým mohutným hlasem povzbudit jeden nebo i oba manšafy.

■ Předevčirem došlo ve Dřevěnici k zajímavé neplánované akci. Vodňanský soubor ŠUPINA se představil svým zpracováním veršů E. M. Rilka v podání Františka Zborníka a Hany Müllerové, se kterým letos úspěšně vystoupil na Šrámkově Písku a Wolkerově Prostějově. Inscenace vzbudila zasloužený ohlas diváků.

DEJTE JIM JEDNIČKU, MISTROVÁ

Valná část návštěvníků jubilejního 50. Jiráskova Hronova se stravuje v jídelně učňovské školy. A tady dochází k zajímavému srovnání. Stravujeme se tam levně, ochotně (to z hlediska přívětivého chování učňů, kteří obsluhují a jejich pedagogů) a s úsměvem (pocho-pili jsme jistě, že toto jde také na účet obsluhujících). V čem ale to srovnání? Samozřejmě, po amatérském divadelníkovi (herci, režiséru, výtvarníkovi atd.) nebudete nikdy chtít, aby bylo jeho snahou vyrovnat nebo srovnávat se s profesionály. Těžiště této práce je někde zcela jinde. A není tomu tak vzdáleně podobně i u těchto učňů? Kuchtič (ať mi oslovený ten chlapec či jeho spolužáci prominou, ale já mám pořád ten dobrý pocit jako z Kainarovy Zlatovlásky, kde podobně dobří kuchtičci jsou) má třeba také jistě teoretické mezery oproti svým starším kolegům z profesionálních zařízení, možná má i tyto mezery v praktickém vzdělání (nevím, neznám učební osnovy, ani jejich zaměření, ani jejich rozsah), ale v každém případě se s jídly, která denodenně v učňovské jídelně konzumujeme, vypořádává na takové úrovni, že jsou všichni spokojeni. Nejde jenom o jednoho, samozřejmě jich je víc, jsou také učenky servírky, ostatní obsluhující. Ve všech případech je patrné, že se svému příštím povolání učí s láskou (jinak by ty výsledky nemohly být tak dobré a chutné!) a láska ... ta přece prochází žaludkem, není-liž pravda?

(Dokončení ze str. 3)

Dimitrova, která bola nezvyčajná najmä v tom, že v hlavnej úlohe sa predstavil zasl. um. Elo Romančík zo SND, ktorý túto inscenáciu aj so súborom pripravil. Na 45. JH vystúpil zo Slovenska súbor pri Dome kultúry ROH TEES z Martina, ktorý divákovi na tri rôzne inscenačné spôsoby prezentoval hru slovenského klasika Juraja Palkoviča Dva buchy a tri šuchy, opäť v pohostinskej réžii Petra Scherhaufera. Druhým súborom bol divadelný súbor Makytá z Púchova, ktorý v réžii B. Michalského inscenoval Optimistickú tragédiu V. Višnevského. 46. JH bol opäť celoštátny a tak hronovskí diváci videli opäť tri slovenské divadelné súbory. Po prvýkrát sa predstavil súbor zo Zelenča (dnes už iste nie neznámy účastníkom JH),

JIRÁSKOV HRONOV

A SLOVENSKÉ OCHOTNÍCKE SÚBORY V ROKOCH 1971 – 1979

ktorý veľmi čistým a divadelne účinným spôsobom v réžii J. Bednárika a. h. inscenoval hru antického klasika T. M. Plantusa Chvastuň. Divadelný súbor pri OOS v Trenčíne uviedol novú hru zasl. um. Jána Soloviča Zobračky dobrodružstvo. Napokon DS ZK ROH Tesla Liptovský Hrádok pri-niesol do Hronova úpravu hry slov. klasika Jozefa Hollého Geľo alebo Tí druhí a Geľo, ktorá vyvolala značnú odozvu najmä v diskusných kluboch. Na 47. JH vystúpil opäť súbor Hviezdoslav zo Spišskej Novej Vsi, ktorý na otvorenom javisku spôsobom arenového divadla tlmočil text hry zasl. um. Jána Soloviča Zlatý dážd. Na celoštátnom 48. JH opäť zažiaril súbor zo Zelenča, ktorý v inscenácii hry W. Shakespeara Koniec všetko napravi opäť v réžii a pedagogickom vedení J. Bednárika naznačil, že v slovenských i celoštátnych merit-kach vyrástol súbor s jedinečnou divadelnou poetikou. Súbor z Liptovského Hrádku sa prezentoval opäť svojou vlastnou adaptáciou hry Carla Gozziho Kráľ jeleňom a súbor pri OOS v Trenčíne tiež vlastnou úpravou hry Izidora Štoka Božská komédia. 49. JH máme ešte všetci v živej pamäti – slovenské súbory reprezentoval súbor pri ZK ROH Tesla z Liptovského Hrádku, ktorý uviedol naj-novšiu hru zasl. um. Jána Soloviča Pozor na anje-lov. A tak záverom môžeme konštatovať, že slo-venské divadelné ochotnícke súbory sú už neod-mysliteľnou súčasťou Jiráskových Hronovov a bez ich účasti by nebola možná vzájomná konfrontá-cia a kontinuita činnosti.

—ž—

STALO SE, ALE VŠEHO S MÍROU

Nepřiliš často se člověku přihodí, že má v úmyslu jít do divadla a překazí mu původně zamýšlený záměr komplikovaná nehoda. Jako předevčirem: Bylo časně dopoledne, když členka souboru z Bíliny dospěla na Jírově hoře k rozhodnutí, že vosí hnízdo nemůže nechat jen tak. Nu a při jeho likvidaci došlo k nehodě, fraktuře levé nohy. Samozřejmě se musela ihned po ošetření vrátit domů s povzdechem, který vrátil její myšlenky k původnímu „žánru“ - jít se podívat do divadla.

-rtr-

JIRÁSKOV HRONOV, zpravodaj 50. JH, celoštátní přehlídky amatérských divadelních souborů. Vydává řídící výbor 50. Jiráskova Hronova. Náklad: 1000 ks. Vytiskly: Východočeské tiskárny, n. p. Pardubice, provoz 13 Hronov, tisk záhlaví provoz 05, Ústí n. O. - Redakce: M. Marek, odpovědný redaktor, Z. Pošival, M. Žarnovický, I. Bednář. — Číslo 8, vydáno 7. 8. 1980
Cena jednoho výtisku 2,— Kčs
Povoleno odborem kultury VČKNV v Hradci Králové pod č. j. kult. 669/a/80.

PROGRAM NA PÁTEK

- 9.00 Společný diskusní klub
ZK ROH Slávie
- 13.00 Organizační štáb 50. JH
Klub JD
- 14.00 Závěrečná beseda členů
KPJH Klub JD
- 15.30 Klub pro oficiální hosty
Klub JD
- 16.00 J. B. P. Molière
Oklamaný manžel
- 16.30 Taneční orchestr Metro-nom
ZK ROH MAJ Hronov
Park AJ
- 19.00 Klub pro oficiální hosty
Klub JD
- 19.30 P. Botík O kuruckej
vojne Divadlo
J. K. Tyla Č. Kostelec
- 19.30 J. B. P. Molière
Oklamaný manžel
- 21.00 Filmové představení
Jan Roháč z Dubé
Park AJ
- 22.00 Zasedání odborné komise
50. JH OU ČSSD
- 22.00 Beseda souboru

ÚTRŽKY

■ I letos má mnoho organiza-torských starostí Láda Lhota; denně ho potkáváme ve městě, na jednáních organizačního štábu, všude tam, kde se něco za-jímavého nebo důležitého děje. Ale hlavním posláním Ládi Lho-ty je péče o vystupující soubory — je jim s ním dobře, jako by z jeho mohutné postavy vy-zařoval klid domova, maličko okořeněný vůní znamenité ku-chyně, již je Láda daleko širo-ko znám.

■ K nemilému nedopatření došlo ve znění textu pod sním-kem z českořebovské inscenace hry M. Calábka Hra o životě a smrti doktora Jana Fausta. Sní-mek s textem byl uveřejněn v čísle 4 našeho Zpravodaje na str. 1 a bylo pod ním omylem uvedeno, že českořebovský sou-bor byl loni hostem 49. Jirásko-va Hronova. Omlouváme se sou-boru i čtenářům, Českořebov-ští s inscenací Volodiny hry Dulcina z Tobosy účinkovali v programu 48. JH. -red-

■ O nejstarších účastnících Jiráskova Hronova se již mnoho napsalo i mluvílo. Ale znáte ty nejmladší? V letošním roce se jimi stala dvojčata Lenka a Te-reza Fialovy ve svých šesti mě-sících. Prostě mají na co nava-zovat. Jejich matka Kateřina Fialová, roz. Sochorovská trá-ví svůj volný čas na Jirásko-vých Hronovech již od šesti let. Dvojčata na svůj první Hronov určitě nezapomenou. Vždyť zde se jim vyklubaly na „světlo bo-ží“ jejich první zuby. -ak-